

[S. Munk.]

Det er interessant at bemærke, at saa snart Kommissionsbetænkningen var offentliggjort, stilnede denne Tale af, og af let forståelige Grunde. Betænkningen fastslaaer nemlig med tørre Tal, at København paa saa at sige alle Omraader er bedre økonomisk styret end Frederiksberg. Trods Københavns langt større sociale Udgifter har Frederiksberg i Tiaaret fra 1922—23 til 1932—33 i samlet aarlig Skat udskrevet omtrent samme Beløb pr. Indbygger som København, idet det gennemsnitlige Skatteudbytte i denne Periode har været 133 Kr. i København og 131 Kr. paa Frederiksberg. Men paa Grund af den langt større Velstand paa Frederiksberg har man dér kunnet nøjes med langt lavere Skattesatser end i København. I 1934—35 skulde København for at opnaa fuld Dækning for sine kommunale Udgifter have udskrevet Indkomstskatten med dobbelt saa høje Satser, som det var nødvendigt at udskrive den med paa Frederiksberg.

Det er klart, at en saadan Tilstand umuligt lader sig opretholde inden for et og samme Bysamfund, og Misforholdet vil øges, hvis der intet sker. Forholdet er simpelt hen uretfærdigt og urimeligt, saa meget mere som København, som jeg alt har nævnt, ogsaa i høj Grad er Eksistensgrundlag for Frederiksberg.

Kommissionens Flertal, som bestod af Statens og Københavns Kommunes Repræsentanter, udtaler sig i Betænkningen for en Indlemmelse af Frederiksberg i København som den mest rationelle Løsning, hvilket ogsaa ubetinget vilde være det mest naturlige. Thi i dette Forhold er der ikke blot Tale om et økonomisk Spørgsmaal, men ogsaa om Spørgsmaal som Byplan, Trafikordning, tekniske Anlæg og meget andet. Hvad Teknikken angaar, gælder den Betragtning, at jo større Felter den spænder over, des friere og bedre udfolder den sig, og det er irrationelt, at disse Fordele skal standses af en selvstændig kommunal Enklave midt i Bylegemet København. Med den nuværende Tilstand opstaar der stor Fare for, at Fremtidsplaner ikke lader sig virkeliggøre i det Omfang, som Hensynet til Udviklingen kræver. En Indlemmelse vilde med eet Slag rydde alle Misforhold til Side og skabe den fulde Ligestilling mellem Beboerne i det frederiksbergske Bykvarter og den øvrige københavnske Befolkning.

Imidlertid var der ogsaa af Kommissionens Formand og Sekretær givet Anvisning paa en anden Løsning, nemlig en Løs-

ning, der gik ud paa en økonomisk Udligning og et teknisk Samarbejde, og paa Basis heraf er det, Ministeren har udarbejdet sit Forslag. Den højtærede Indenrigsminister udtalte ved Fremsættelsen, at naar han havde sluttet sig til dette subsidære Forslag, var det i Haabet om, at man kunde skaffe Enighed til Veje paa Rigsdagen om at ordne Sagen paa denne Maade, medens han ikke lagde Skjul paa, at ogsaa han mente, at Indlemmelse af Frederiksberg vilde være det mest naturlige. De frederiksbergske Medlemmer af denne Kommission, altsaa Embedsmændene, udtaler ogsaa, at det er et egnet Grundlag til at skabe en økonomisk forsvarlig Udligning mellem de to Kommuner, og derfor havde Ministeren Ret i sin Tro paa, at det maatte kunne gennemføres her paa Rigsdagen.

Det viste sig imidlertid ikke gørligt i sidste Samling. Nu foreligger Forslaget paa ny, og det er da i hvert Fald vort Haab og Tro, at man nu kan gennemføre dette Forslag. København har, om jeg saa maa sige, resigneret paa dette Omraade og rækker Haanden ud, og jeg mener, at man nu maa kunne forvente, at ogsaa Oppositionen kan give Forslaget sin Tilslutning, paa samme Maade som Frederiksbergs Kommunes Embedsmænd, og for øvrigt ogsaa Gentofte Kommunes Embedsmænd, har gjort det i de Betænkninger, der er udarbejdet.

Hvad Gentofte angaar, indtjenes ogsaa dér de 50 pCt. af Kommunens Skatteindtægter i København. Der har i de senere Aar været meget stærk Tilgang af store Skatteydere til Gentofte fra København og ogsaa i nogen Grad fra Frederiksberg, hvilket bl. a. har medført, at Skatteevnen er 3 Gange saa høj i Gentofte, som den er i København. Hvis man anvender den københavnsk-frederiksbergske Rateskala, ser man, at den i København vil indbringe 64 Kr. pr. Indbygger, paa Frederiksberg 124, altsaa det dobbelte, men i Gentofte det tredobbelte, nemlig 190 Kr.

Gentofte Kommunes Repræsentanter har rejst forskellige Krav, saaledes om Erhvervsskattens Bortfald for at forhindre Gentoftes Beboere i at flytte til Hørsholm, Søllerød eller andre nærliggende Kommuner, samt om, at Udligningen maatte ske paa særskilt Grundlag, idet der først skulde ske Udligning mellem København og Frederiksberg og derefter mellem det saaledes udlignende København-Frederiksberg og Gentofte. Endvidere har man forlangt en Dekort i Udligningstilsvaret for at kunne holde sin Skatteudskrivning paa et lig-